

Žalm 43,1-5: Dopomoz mi, Bože, k právu, ujmi se mého sporu, dej mi vyváznout před bezbožným pronárodem, před člověkem záludným a podlým! Tys přece moje zástita, Bože. Proč zanevřel jsi na mě, proč stále chodit mám zármutkem sklíčen v sevření nepřitele? Sešli své světlo a svoji věrnost; ty ať mě vedou, ty ať mě přivedou k tvé svaté hoře, k příbytku tvému, a já tam přistoupím k Božímu oltáři, k Bohu, zdroji své jásavé radosti, a hrou na citeru ti budu vzdávat chválu, Bože, můj Bože! Proč se tak trpce rmoutíš, má duše, proč ve mně úzkostně sténáš? Na Boha čekej, opět mu budu vzdávat chválu, jemu, své spáse. On je můj Bůh.

Joél 2,13: Roztrhněte svá srdce, ne oděv, navraťte se k Hospodinu, svému Bohu, neboť je milostivý a plný slitování, shovívavý a nejmýš milosrdný. Jímá ho lítost nad každým zlem.

Matouš 6,1-6.16-18: Varujte se konat skutky spravedlnosti před lidmi, jim na odiv; jinak nemáte odměnu u svého Otce v nebesích. Když prokazuješ dobrodiní, nechtěj budit pozornost, jako činí pokrytci v synagógách a na ulicích, aby došli slávy u lidí; amen, pravím vám, už mají svou odměnu. Když ty prokazuješ dobrodiní, ať neví tvá levice, co činí pravice, aby tvé dobrodiní zůstalo skryto, a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí. A když se modlíte, nebud'te jako pokrytci: ti se s oblibou modlí v synagógách a na nárožích, aby byli lidem na očích; amen, pravím vám, už mají svou odměnu. Když ty se modlíš, vejdi do svého pokojíku, zavři za sebou dveře a modli se k svému Otci, který zůstává skryt; a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí. A když se postíte, netvařte se utrápeně jako pokrytci; ti zanedbávají svůj vzhled, aby lidem ukazovali, že se postí; amen, pravím vám, už mají svou odměnu. Když ty se postíš, potři svou hlavu olejem a tvář svou umyj, abys neukazoval lidem, že se postíš, ale svému Otci, který zůstává skryt; a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí.

Čtyřicetidenní doba

Bližíme se k závěru čtyřicetidenní doby, kterou krátce nazýváme dobou postní. Háček je v tom, že vyjádření „postní doba“ zachycuje jen jeden aspekt celého čtyřicetidenního období, které je nám církví nabídnuto k přípravě na Velikonoce. Odvozuje se od čtyřiceti let putování Izraele po poušti, když skončilo egyptské otroctví. Pak si také uvědomujeme Ježíšovo čtyřicetidenní usebrání (přípravu) na poušti před začátkem jeho veřejného působení v Palestině. V obou případech je zřejmé, že potravny nebylo nazbyt, šlo o značnou střídmost v jídle, o určitý půst.

Ježíš sám začíná své působení voláním: „obraťte se, (vraťte se) k Hospodinu. Tak by zněl překlad z hebrejštiny. Řečtina pak je přeložena „změňte smýšlení a uvěřte v radostnou zvěst, kterou vám já (Ježíš) nabízím. My jsme zvyklí na překlad „čiňte pokání a věřte evangeliu“.

Pro Židy je pravidelný půst - vedle modlitby a almužny - jedním ze tří pilířů zbožnosti. Almužna v židovství neznamená pár mincí pro chudáka, jak v přeneseném významu to slovo vnímáme my. Dávat almužnu znamená být milosrdnými až velkorysími odpouštějícími lidmi.

Dávejme si pozor na předsevzetí, nebudu pít alkohol, nebudu se dívat na TV, nebudu jíst maso, omezím kouření. Tím a jinými podobnými výzvami se míváme s cílem přípravy na Velikonoce. Co tím získáme? Znamená to, že pak už nic z toho dělat nikdy nebudeme? Nejenže o tom lze s určitostí pochybovat, ale nic takového nám přece Ježíš nenavrhuje.

Nejde o sebezapírání. Postit se neznamená, že si něco odřekneme, čímž získáme nějakého bobříka, odměnu. Postit se, ať už je to omezení jídla či cokoliv jiného, se můžeme proto, abychom něco získali. A co? Především to, abychom se stali citlivějšími a vnímavějšími pro Boží přítomnost, pro modlitbu a díky tomu se také stali milosrdnějšími lidmi. Tak jednoduché a prosté. Pokud se staneme milosrdnějšími tím, že se začteme do Božího slova mnohem častěji a budeme nad ním více rozjímat, pak si ani nic odříkat nemusíme. Ono nás bude měnit. Jde jen o to najít pro Pána Boha více času v našich dnech, které jsou často přeplněny povinnostmi, které se nám zdají zásadní. Možná, že to je „pokání“ pro současnou dobu – přehodnotit naše práci a povinnostmi plné životy, nebo možná jindy zase lenošení. Zkuste to opravdově a poctivě stále a budeme pak pro Pána Boha dobrými následovníky a svědky.

